

Adnan Binyazar

Kiel’de okuma söyleşisi

22 Aralık 2018 Cumartesi

Kiel, Almanya’nın Baltık Denizi’ne açılan bir liman kenti. Kış ortasında, trenden inince, denizden esen diri bir serinlikle karşılaşıyorsunuz. Kentin görkemi öteleyen yerleşimi, sokakların temizliği, insanda yaşama sevinci yaratacak denli etkili. İşyerleri genellikle merkezin dışında. Gökdelenlerle, insanda ürküntü yaratacak yapılarla denizin yelinden, göğün ışığından yoksun bırakılmamış Kiel. Merkezin beş on kilometre dışına çıkınca mimarisi abartısız, içinde yaşayana huzura erdiren villa görünümlü hoş konutlarla karşılaşıyor. Gök oralarda çocukluğun Aydede’sinin içinizi ısıtacak denli yakın size, havanın üfürümü ciğerinize doluyor.

Köy Enstitülü bir öğretmen

Bu yıl Almanya’nın Schleswig-Holstein eyaleti Türk Toplumunun düzenlediği “*Edebiyat Söyleşileri*”ne çağrıldım. Kiel’e öğretmen olarak atandıktan sonra birçok kültürel etkinlikte payı olan **Ahmet Karadeniz** beni otele göndermedi, villasının çatı katında yatırdı. Gençlik yıllarımda, “*La Bohem*” operasındaki çatı katı gibi bir mekânımın olmasına özenirdim. O özlemi yıllar sonra Köy Enstitüsü kökenli Ahmet Karadeniz, gösterdiği konukseverlikle Kiel’de yaşattı bana.

Karadeniz, kendi yuvasını kuran kuşlar gibi, öğretmenlik deneyimlerinden beslenerek Kiel’e yerleşenlerin çocuklarına kültürel birikimlerinin ürünlerini aktarmış. Gençlere dersler mi vermemiş, onları üretici kılan projeler mi tasarlamamış, bu yolda onları etkin kılan kitaplar mı yazmamış...

Bir örgütlenme aydını

Dr. Cebel Küçükaya, Atatürk Üniversitesi Matematik-Fizik Bölümü çıkışlı. Yüksek lisans yapmak amacıyla gelmiş Kiel’e. Şu anda Kiel Christian-Albert Üniversitesi Bilgi İşlem Merkezi’nde görevli, Schleswig-Holstein Türk Toplumunun da başkanı. Cebel, **Cumhurbaşkanlığı Uyum, Hermann-Schmidt Yaratıcı Projeler, Almanya Cumhurbaşkanlığı Horst Köhler Federal Üstün Hizmet Madalyası Ödülleri**’nin sahibi.

Kültürel kurumsallaşma

Örgütlenmenin temelinde ilke birliği yatar. Kültürel kurumsallaşma bu temel üzerine oturtulursa ancak üretimsel kılınır. Bunun gerçekleşmesi, o topluluk içinde birikimli kişilerin bulunmasına bağlıdır. Ahmet Karadeniz’le Dr. Cebel Küçükayaca omuz omuza vererek, bir araya getirmeyi başardıkları kişilerle bunu gerçekleştirmiş. Amaçları, okuma ortamları yaratarak yurtlarından uzaktaki gençlerle Türkiye arasında kültürel etkileşim kurmak. Topluluk, pazar günleri kendiliğinden yaratılan şenlik ortamında bir araya geliyor. Yönetmeninden çalışanına herkes toplantının verimli geçmesine çalışıyor. Bir araya gelenler, imece ruhuyla hazırladıkları masalarda önce kahvaltıya oturuyorlar. Ortalarda dolaşan kızılı erkekli gençlerin yaşlılara yardımları ilgimi çekti. Belli ki, o anda masadakilerin bedenleri oradaysa gönülleri yurdumuzdaydı. Bana yönelttikleri sorularına da yansiyordu duyguları. Kaygılarımı dile getirirken sözcüklerini özenle seçiyorlar, mantıksal önerilerle katılıyorlar

konuşmaya. Beni en çok şaşırtan, yıllarca oralarda yaşamalarına karşın, yetişkininin gencinin, görüşlerini laf kalabalığına boğmadan yalın anlatımla dile getirmeleriydi. Yurtdışının bir köşesinde bir araya gelenlerin elinde kitaplarımı görmenin mutluluğunu yaşadım Kiel’de. Yazarı mutlu kılan, yazdıklarının ayrıntısını okurun ağzından duymaktır. Bu yönden de gnendirdiler beni.

Toplantı boyunca, aynı ruhla, hevesle işe sarılanların kopmaz bağlarla kenetlenebileceğini düşündüm. İnanıyorum ki, “emek leşimi” diye adlandırdığım imece ruhuyla btnleşenler, tüm darboğazları bu gleriyle kolaylıkla aşarlar.

http://www.cumhuriyet.com.tr/koseyazisi/1178043/Kiel_de_okuma_soylesisi.html